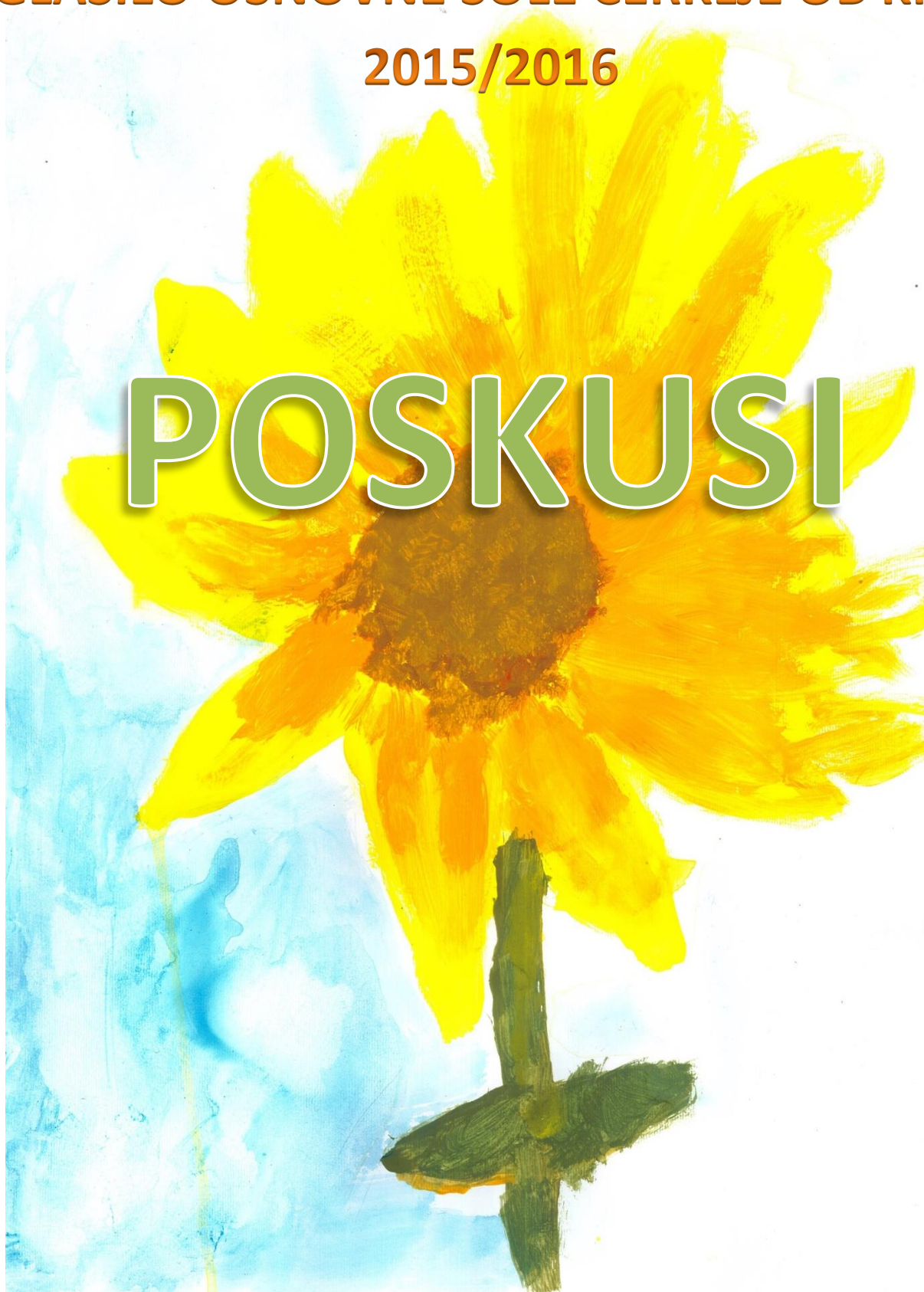

GLASILO OSNOVNE ŠOLE CERKLJE OB KRKI

2015/2016

POSKUSI

VSEBINA

NAMESTO UVODA	3
ZA NAMI JE ŠOLSKO LETO Z NOVO RAVNATELJICO	4
UČENCI 1. A RAZREDA SE PREDSTAVIJO	5
UČENCI 1. B RAZREDA SE PREDSTAVIJO	7
UČENCI 2. A RAZREDA SE PREDSTAVIJO	10
UČENCI 2. B RAZREDA SE PREDSTAVIJO	13
UČENCI 3. RAZREDA SE PREDSTAVIJO	19
UČENCI 5. RAZREDA SE PREDSTAVIJO	22
UČENCI 6. A RAZREDA SE PREDSTAVIJO	24
DOGAJALO SE JE SKOZI CELO LETO	28

NAMEŠTO UVODA

Učenci, se še spomnite, kako ste 1. septembra zasedli šolske klopi? In kaj hitro in resno začeli z odštevanjem dni do konca šolskega leta, ki se vam je v tistih trenutkih zdelo svetlobna leta daleč?

Takrat smo skupaj stopili na neznano pot ... kot vsako leto znova. In nismo vedeli, kaj nas čaka na njej. Skupaj smo odkrivali zaklade, premagovali prepreke in ovire, postajali bogatejši za nova znanja, spoznanja in izkušnje, prijateljstva in prve simpatije ... Nekatere stvari nam bodo gotovo ostale v spominu, druge bomo želeli hitro pozabiti.

In danes smo tu – s spričevali v rokah in z mislimi pri komaj dočakanih počitnicah. Naj vam služijo kot čas za druženje s svojimi najljubšimi, nabiranje novih moči, za veselje in užitke ... tudi ob prebiranju Poskusov z vašimi zgodbami, razmišljanji in umetniškimi utrinki.

Srečno novim dogodivščinam naproti!

Urednica Mateja Mežič

ZA NAMI JE ŠOLSKO LETO Z NOVO RAVNATELJICO

Obrnili smo še en list v življenju in delu OŠ Cerklje ob Krki in vrtca Pikapolonica. Na njem je zapisanih veliko sprememb, ki so se zgodile na več nivojih in na različnih področjih. S prvim septembrom 2015 sem prevzela ravnateljevanje šoli, ki ima v svojem sklopu tudi 4,5 oddelke vrtca. Med poletnimi počitnicami so se zgodile tudi organizacijske spremembe, saj se je šola preselila v prostore začasne lokacije, ki bodo naš novi dom še vsaj dve leti. Dva oddelka vrtca sta tudi premeščena na začasno lokacijo vojašnice Jerneja Molana, dva pa sta ostala v najetih prostorih trgovine Dušak.

Vzgojno-izobraževalno delo je potekalo večinoma nemoteno. Prilagodili smo se nekoliko specifičnim prostorom ter še posebej drugačnemu režimu prehranjevanja in souporabe športnih objektov znotraj vojašnice. Ker imamo omejeno število parkirnih mest in ker iz vasi do vojašnice ni pločnika za pešce, smo prilagodili prometno signalizacijo in pešpot. Tudi dneve s posebno vsebino, s katerimi smo obeležili državne praznike in druge dogodke, smo izvedli v prostorih gasilskega doma Cerklje ob Krki.

Zaradi posebnih pogojev za delo smo mnoge aktivnosti izvajali na zunanjih površinah in s tem krepili kondicijo naših otrok. Poskrbeli smo, da so otroci in učenci imeli priložnost spoznavati svet in pridobivati kompetence tako v bližini šole kakor tudi na različnih destinacijah naše Slovenije.

Trenutno situacijo smo izkoristili za še boljšo povezanost šole z ustanovami šolskega okolja. Zato izkoriščam priložnost in se za sodelovanje ter podporo zahvaljujem vojašnici Jerneja Molana, KS Cerklje ob Krki, Gasilskemu društvu Cerklje ob Krki, trgovini Dušak, vsem društvom in posameznikom ter seveda staršem, pri katerih smo naleteli na polno mero razumevanja in sodelovanja. Prepričani smo, da bomo vezi še naprej krepili in soustvarjali prostor za kvalitetno vzgojno-izobraževalno delo.

V času poletja naj mirno tečejo poletne počitnice in dopustniški dnevi, da bomo lažje preživeli naslednje šolsko leto.

dr. Stanka Preskar

»PA SO HLAČE MI SEŠILI
IN KUPILI MI KLOBUK,
STARO ČITANKO DOBILI
IN DEJALI MI V PODUK:
ZBOGOM ZDAJ IN SREČNO POT,
DA POSTANEŠ KDAJ GOSPOD.«
(Tone Pavček)

UČENCI 1. A RAZREDA SE PREDSTAVIJO

Učenci 1. A razreda so ob koncu šolskega leta obiskali strica Franeta in teto Mico na Bistriškem Pohorju. Ustvarjalno dopoldne, pastirske igre in peka jabolk na žerjavici so jim ostali v še kako lepem spominu.

Lan Starčič – Bili smo na izletu. Peljali smo se z avtobusom. Spoznali smo strica Franceta in teto Mico. Stric Izi nam je pomagal peči jabolka.

Nika Kopinč – Pekli smo jabolka in se igrali igre. Jedli smo krompir, pečen na žerjavici.

Lan Popijač – Z avtobusom smo šli na izlet. Naredili smo si klobuke. Igrali smo se različne igre. Spoznali smo strica Franča. Stric Izi nam je pomagal peči jabolka.

Lea Kuntarič – Igrali smo se s pastirji. Jedli smo sladkarije. Pekli smo jabolka. Pričakal nas je pastir. Spoznali smo teto Mico in strica Franca. Skakali smo v vrečah. Naredili smo klobuke. Bilo nam je lepo.

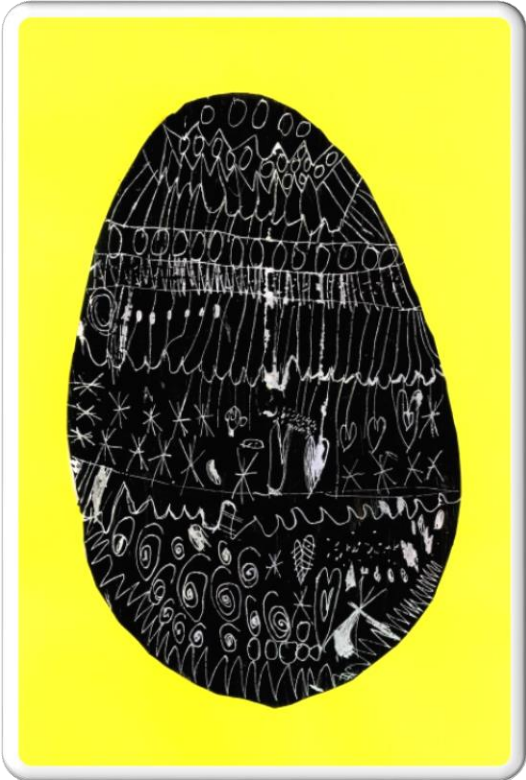
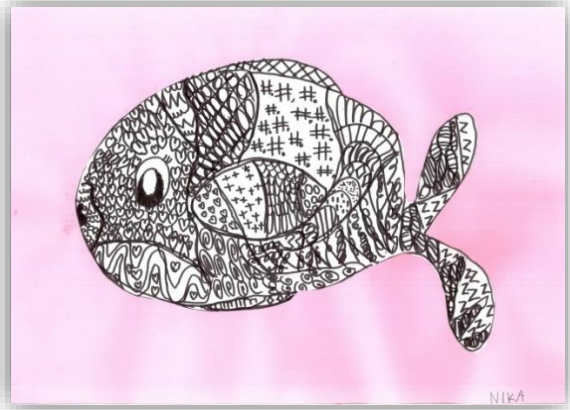
Naši prvošolčki so zelo razigrani in navihani fantiči in dekličiči in nemalokrat jim skozi glavo švigne kakšna nenavadna ideja. Med drugimi so razmišljali tudi o tem, kako bi bilo, če bi bili najmočnejši na svetu.

Lan Popijač – Sezidal bi hišo, da bi imel kje živeti.

Matic Dornik – Dvignil bi drevo, da bi naredil prostor za piknik.

Primož Kranjc – Pojedel bi veliko zelenjave, da bi postal še močnejši.

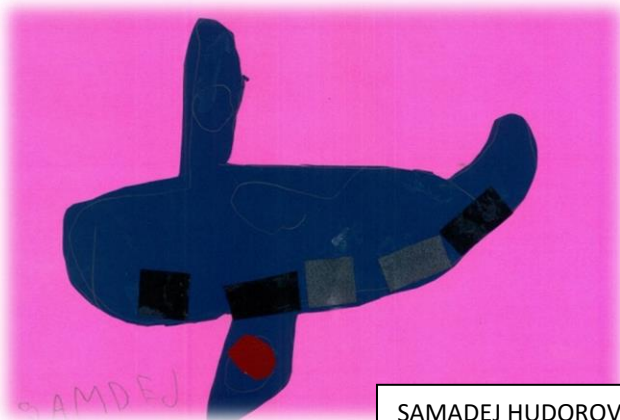
Lan Starčič – Če bi padel s kolesa, ne bi nič jokal. Lahko bi veliko jedel špinačo in krompir.

UČENCI 1. B RAZREDA SE PREDSTAVIJO

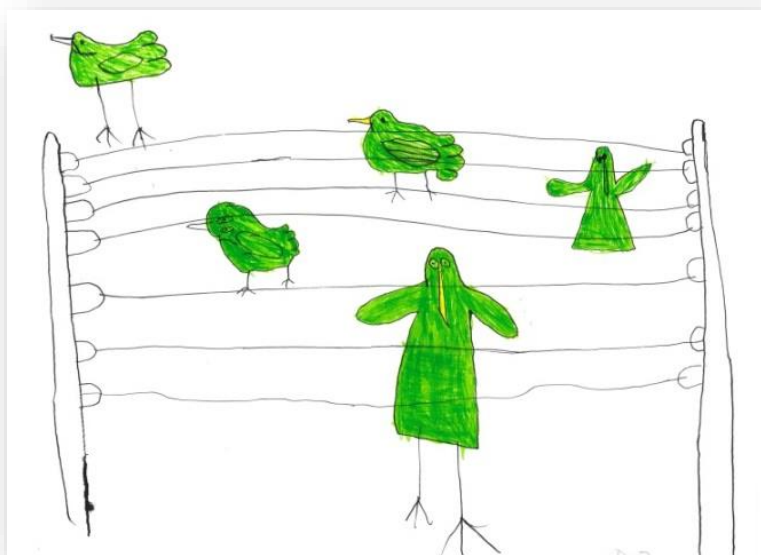
Učenci so bili skozi celo šolsko leto zelo dejavni, tako na literarnem kot likovnem področju. Izpod njihovih spretnih prstov in čopičev so nastale prave mojstrovine.

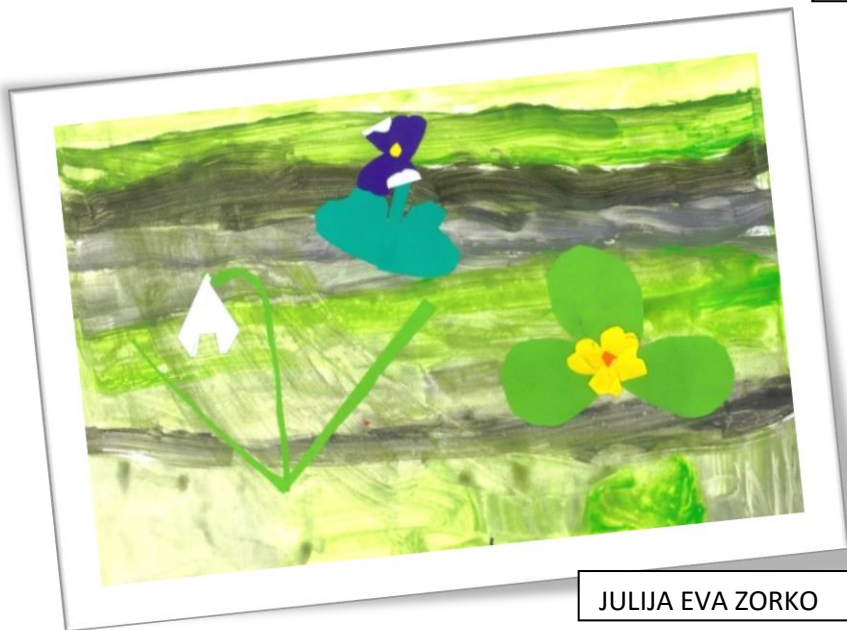
SAMADEJ HUDORVIČ

ŽAN GRAMC

JAKOB DREČNIK

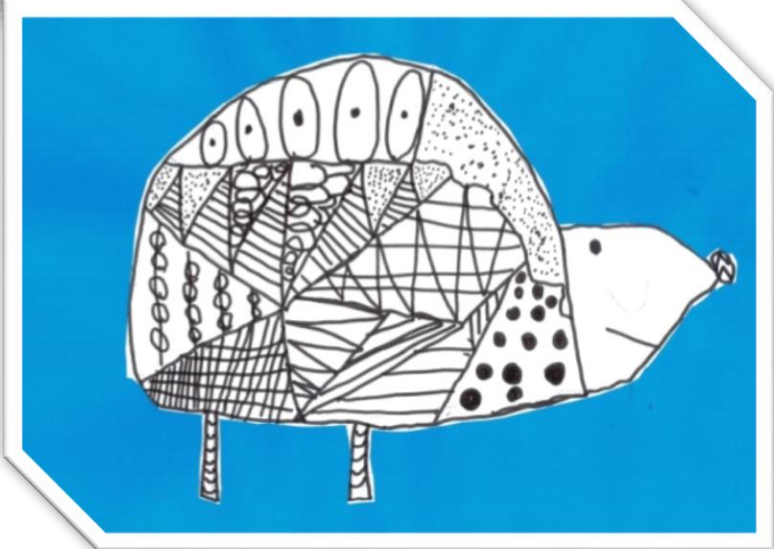
JULIJA EVA ZORKO

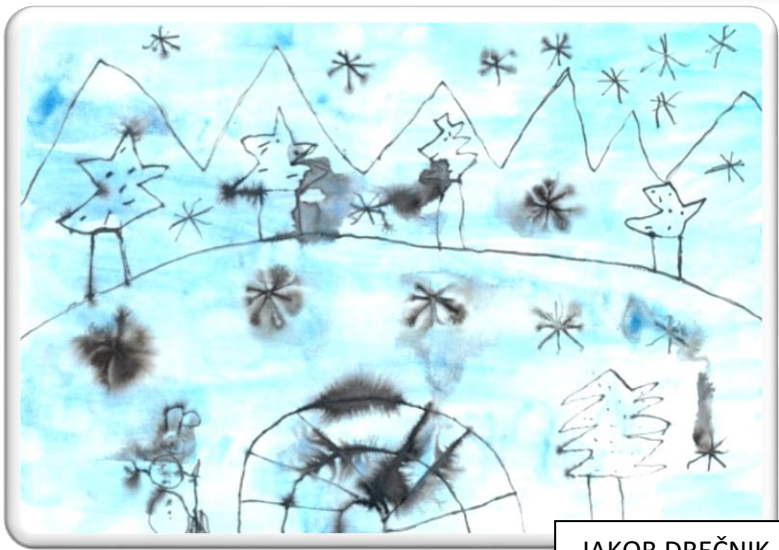
TIM KOSTREVC

KAJETAN ŠKALER

TIM KOSTREVC

JAKOB DREČNIK

UČENCI 2. A RAZREDA SE PREDSTAVIJO

Drugošolci so že pravi pisatelji in govornici. Predstavljajo se z razmišljanji o svojih učiteljicah, družini in novi začasni šoli v vojašnici.

SPOMINI NA 2. A RAZRED

Moja učiteljica je Jasmina Vučič. Šport me ima Lidija Novak. Irena Germovšek me ima likovno. Meni je razred lep. Imam dobre prijatelje. Naučil sem se pisati pisane črke. Z Urhom sva se igrala »indijance«. Najljubši predmet mi je matematika. (Tiam Kožar, 2. a)

Naša razredničarka je Jasmina Vučič. Z našo učiteljico nam je bilo všeč. Imeli smo se zelo lepo. Pri športu smo se imeli tudi lepo in smo se veliko naučili. Pri likovni umetnosti radi ustvarjamo z učiteljico Ireno Germovšek, se zabavamo in se tudi pohecamo. Pri pouku rada sodelujem. Najraje imam dejavnosti, kot so ritmika, angleščina in ustvarjalni krožek. (Lucija Žarn, 2. a)

2. a je zabaven in razigran. Učiteljica je Jasmina Vučič. Najraje sem se igrala s Tijo. To leto sem na krosu osvojila 1. mesto. Najljubši dan mi je bil, ko sem nastopala na Pojočem vrtiljaku. Na ritmiki mi je bilo lepo. (Zea Pavlovič, 2. a)

Šola je zabavna. V šoli mi je všeč. Tukaj se veliko naučim. Rad imam šport. Všeč mi je atletika. (Maj Urbanč, 2. a)

Naša razredničarka je Jasmina Vučič. Učiteljica za športno je Lidija Novak. Za likovno je učiteljica Irena Germovšek. Ravnateljica pa je Stanka Preskar. Moje najljubše prijateljice so Zea, Tia, Liza, Lucija in Ema. Moji najljubši predmeti so šport, matematika, likovna in glasba. V spominu mi je najbolj ostalo, ko smo šli na izlete. Obiskovala sem veliko dejavnosti: ritmika, atletika, pink ponk, tenis in pevski zbor. Bila sem na različnih nastopih. Na nastopu sem imela malo treme. (Hajdi Haler, 2.a)

Moja razredničarka je Jasmina Vučič. V tem letu sem se veliko naučila. Likovno me ima Irena Germovšek. Telovadbo me ima Lidija Novak. Imamo tudi novo ravnateljico – Stanko Preskar. Najboljši predmet mi je likovni. Lep občutek mi je bil, ko sem pela na avdiciji. Brala sem tudi za bralno značko. Rada imam sošolce, ker se skupaj igramo. Veliko lepega sem doživela v šoli. Naučila sem se brati, pisati in računati. (Tia Pacek, 2. a)

ŠOLA V VOJAŠNICI

Naša telovadnica je majhna. Imamo majhno parkirišče. Imamo veliko igrišče. Šola je velika. Imamo velike in majhne razrede. (Zea Pavlovič, 2. a)

Šola v vojašnici je zanimiva. Imamo se lepo. Zabavno je v podaljšanem bivanju. Imamo novo igrišče. Veliko igram nogomet. (Tiam Kožar, 2. a)

Urh Kodrič

Šola v vojašnici
Imamo malo telovadnico
Imamo majhne in
velike razrede. Šola ima
portličje in novo nads-
tropje. Na šoli je veliko
dobrih učiteljic in uč-
teljev. Na šoli je veliko
interesnih dejavnosti.

Hajdi Haler

Šola v vojašnici
Šola je zelo velika.
Nekateri razredi so majh-
ni, nekateri veliki. Naša
telovadnica je zelo majh-
na. V šoli nimamo
jedilnice, ampak gremo
v vojašnico. Ni mi
nič, da nimamo
umivalnikov v razredu.

Tia Pacek

Šola v vojašnici
Imamo lepo in
veliko igrišče. Ukoli
šole so (dresa)
drevesa in svetljice.
Urejene so poti, po
katerih se sprehaj-
jamo. Srečujemo vojake.
Učilnica je lepa.
V njej se rada učim.
Rada hodim v to
šolo.

MOJ DOGODEK

Med počitnicami pri babi sem dobil hrčka.
 Z babi sem ga šel iskat v trgovino z živalmi.
 Kupila sva tudi kletko.
 Ime mu je PODGURČEK.
 Podnevi spi, ponoči pa razgraja.
 Zelo rad je brikete in jabolka.
 Enkrat je celo ušel iz kletke.
 Lovili smo ga po vsej hiši.

JAZ IN MOJA DRUŽINA

PREDSTAVITEV:

JAZ LUCIJA

- SEM VELIKA
- RAZIGRANA
- RADA SE IGRAM Z SESTRO
- RADA REŠUJEM MATEMATIČNE NALOGE

SESTRA MATEJA

- JE RAZIGRANA
- PRIDNA
- VEŠAH SE HITRO RAZJEZI

MAMICA

- STROGA
- NASMEJANA
- RADA POMAGA
- DELAVNA
- VEŠAH SE RAZJEZI

ATI

- PRIJAZEN
- VEŠAH SE HITRO RAZJEZI
- DELAVEN

STARA MAMA

- RADA POMAGA
- VEŠAH SE HITRO RAZJEZI
- IN JE SMEŠNA

PREŽIVITI SKUPNI PROSTI ČAS

- GRENJO NA OBISK K BABICI IN DEDEKU
- IGRAMO SE IGRO ČLOVEK NE JEZI SE
- POTIZMI SE IGRAMO SKUPAJ NA SNIEGU

POMOČ DRUG DRUGEMU

- RADA POMAGAM SVOJI SESTRICI
- STARŠA POMAGATA MENI PRI DOMAČIH NALOGAH

DRUŽINSKE ZAMINOVOSTI / POSEBNOSTI

- IMAMO PIKNIK

NEPOZABNI TRENETKI

- PRAZNOVANJE ROJSTNEGA DNE

MOJA DRUŽINA

POZDRAVLJENI, DANES VAM BOM PREDSTAVILA SVOJO DRUŽINO. MOJA DRUŽINA ŠTEJE 5 ČLANOV. ATI, MAMI, SESTRA HANA, BRATEC URBAN IN JAZ. PIŠEMO SE HALER IN ŽIVIM NA ČREŠNJIČAH. ŽIVIMO V HIŠI, KATERO STA PRED PETIMI LETI ZGRADILA ATI IN MAMI. IMAMO TUDI VELIK VRT, POLEG NAS PA ŽIVITA ŠE DEDEK IN BABICA. MOJ ATI JE TRGOVSKI POSLOVODJA MAMICA PA UČITELJICA. HANA HODI V 4. RAZRED, URBAN PA OBISKUJE VRTEC. DOPOLDNE SMO OTROCI V ŠOLI IN VRTCU, STARŠA PA V SLUŽBI. JAZ IN HANA HODIVA TUDI V GLASBENO ŠOLO, JAZ IGRAM FLAVTO, HANA KITARO. BRAT URBAN IMA NAJRAJE TRAKTORJE, MAMI PA RADA OBDELUJE VRT. POPOLDNE MAMI KUHA IN POSPRAVLJA, ATI SKRBI ZA OKOLICO, MI PA DELAMO NALOGO, SE UČIMO, POMAGAMO STARŠEM ALI PA SE S PRIJATELJI DRUŽIMO NA GMAJNI. OB VIKENDIH JE PRI NAS NAJLEPŠE, SAJ OTROCI SPIMO PRI STARŠIH, RADI PA SE ODPRAVIMO TUDI NA IZLET. NAZADNJE SMO BILI V NEMČIJI. TO SMO MI HALERČKI, LEPI IN VESELI, KOT V ŠALI RADI REČEMO. HVALA

SPREHOD V NARAVI

NEKEGA SOBOTNEGA DNE SMO SE JAZ, MOJO SESTRO MATEJA, SESTRINA IN TETA ODPRAVILI NA SPREHOD V NARAVO PO CERKLJAH.

KER SMO IMELI LEP SONČNI DAN SMO IMELI TUDI PIKNIK.

PO PIKNIKU SMO SE NAKONCU TUDI FOTOGRAFIRALI. TAKO SMO ZAKLJUČILI SPREHOD V NARAVI.

LUCIJA ŽARN 2.0.

UČENCI 2. B RAZREDA SE PREDSTAVIJO

BRODOLOM

Nekoč pred davnimi časi se je zgodil brodolom. Morje je bilo razburkano. Brodolomci so popadali z ladje. Le dva sta preživela, Adam in Andrej. Tok ju je odplaval na otok. Po nekaj korakih sta našla škrate po imenu Korenjač. Pokazal jima je pot, ki ju lahko reši. Povedal jima je, da tam živi čudežna ovijalka po imenu Ovija. Potem je Korenjač izginil. Hodila sta in hodila, dokler nista prišla na pravi kraj. Spomnila sta se škratovih čarobnih besed, ki jih morata izgovoriti, da se ovijalka spremeni v barko. Izgovorila sta čarobno besedo »mutabor«. Ovijalka se je spremenila v barko. Odplula sta v New York in srečno živela do konca svojih dni. Morda še danes živita.

Janez Lekše

SOVA

Pred devetimi gorami je živela stara sova. Bila je prijazna sova in ničesar se ni bala. Razen čarovnice Zik. Zik je ugrabila vse njene sestre in jih zaprla v čarobne kletke. Sova se je domislila načrta. Najprej bo skopala jamo in jo pokrila z listjem. Potem bo Zik zvalila v jamo in Zik bo padla vanjo. Nazadnje ji bo vzela ključke od kletke. In tako kot je sklenila, je tudi uspelo. Vse sestre so zletele ven. Čarovnica Zik se je rešila čez dva tedna. In kdo ve ali bo še kdaj ujela najpametnejšo sovo na celem sovjem svetu.

Zala Pungerčar

ČAROBNA KAČA

Nekoč pred davnimi časi sta živela kmet in njegova žena. Imela sta enega sina. Nekega dne je žena po nevihti umrla. Timi je bil zelo žalosten, ker se je priselila zlobna mačeha. Imela je dve hčerki. Ena od hčerk je imela eno oko, druga pa tri oči. Hčerka, katera je imela tri oči, je bila pod urokom zlobne mačehe. Ko se je začarana hčerka sprehajala, se je za grmom skrivala kača in naenkrat »hop«. Kača je deklico pičila in spremenila se je v prelepo človeško deklico. Timi se je z deklico poročil in srečno sta živela do konca svojih dni.

Kiara Strgar

PRIJATELJI S HIŠNIM LJUBLJENČKOM

Nekoč pred davnimi časi je živela punčka. Ime ji je bilo Nina. Stara je bila 12 let in preveč osamljena. Želela si je ljubljjenčka. Ko je nekega dne odšla iz šole, je zaslišala zvok. Pogledala je okrog sebe in videla majcenega kužka. Kužek je bil čisto izčrpan. Punčka si ni mogla pomagati in ga je vzela domov. Očka in mamica nista bila huda. Hranila ga je samo Nina. Ko

je bil kužek že zdrav, je mamica rekla Nini: »Ne moreš obdržati kužka!« Nina je zajokala. Mamica je rekla: »V redu, ampak to je izjema!« Nina je vprašala mamico: »Ali to pomeni, da je kužek moj?« Mama je rekla: »Ja.« Nina je kužku dala ime Šnofi. Zjutraj je Nina odšla v šolo, kjer je vsem predstavila Šnofija. Tudi njeni nesramni prijateljici Lari. Lara je med odmorom vzela Šnofija in ga skrila v bunker. Namreč, bila je zlobna. Nina je iskala Šnofija po vsej šoli. Učiteljici Sandri je povedala, da išče majhnega kužka, ki ga je vsem predstavila. Učiteljica ni o tem vedela nič. Nina je zajokala. Vse punce so jo tolažile. Tudi Lara je bila žalostna, ker je Nina jokala. Zato je priznala. Rekla je: »Ne, nobena od punc ni kriva, jaz sem kriva! Oprosti, Nina!«. Vrnila ji je Šnofija. Nato je nekaj zaslišala, bil je Šnofi. Ugotovila je, da s Šnofijem lahko govori. Ampak nobenemu ni povedala za to. Zato poskusite tudi vi!

Ana Mladkovič Dremelj

ANA IN ZLOBNA ČAROVNICA

Ana je živela na vasi. Nekega dne je šla v gozd. Srečala je čarovnico. Čarovnica je imela čarobno palčko. Ana ni vedela, da je zlobna. Čarovnica se je delala, da je prijazna. A ko jo je odpeljala v hiško, se je Ana ustrašila: »Joj, to je zlobna čarovnica!« Zlobna čarovnica ji je dala napoj. Ana je vprašala: »Ali je to sok?« Čarovnica se je zlagala: »Ja, to je sok.« Ana je dobila čudno moč, ker je popila napoj. Postala je zlobna. Prišel je princ, ki mu je bilo ime Samo. Ani so se zasvetile oči. »Ha, ha, ha«, je rekla Ana. Samo je ubil čarovnico in Ano rešil iz godle. Ana se je vrnila domov. Poročila sta se in živela srečno do konca svojih dni.

Lana Žerjav

BOLEL ME JE TREBUH

Mene boli trebuh vsako jutro v šoli. Pomaga, da je čim prej malica. Ko je mlečni gres, pojem tri skodelice. Ko pridem domov iz šole, me spet boli trebuh. Vprašat grem, kdaj bo kosilo. Včasih, ko me boli trebuh, me mami boža po trebuščku. Ati in mami dasta poljubčka in vse je boljše.

Liza Baznik

Bolel me je trebuh, ker nisem nič jedel. Mami mi je dala vodo in bilo mi je bolje. Moral sem ležati. Ko sem bil dobro, sva šla z atijem loviti ribe. Ko sva se vrnila, me je spet začel boleti trebuh in mami mi je dala sirup. Ker mi ni pomagalo, smo ugotovili, da sem bil lačen.

Tristjan Gramc

Spomin na 2. razred

Lepo mi je bilo, ko sem

se učil male tiskane in

pisane črke. Prvo smo

pisali samo črke, potem

besede in povedi. Spomin

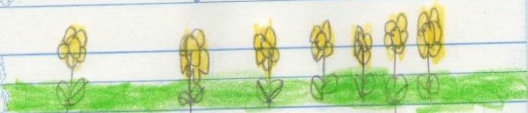
se potatavlja nje novo-

letne jelke, daljšega pohoda

brasa, delanja igluja in

maškar.

Jaka Barbovič, 2.b

Spomin na 2. razred

Lepo je bilo, ko smo se

učili pisane črke.

Lepo je bilo, ko smo

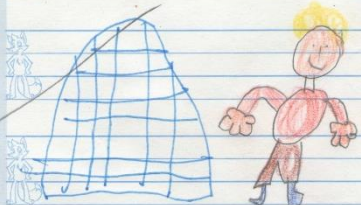
šli v računalnico.

Ko je bil sneg, ko

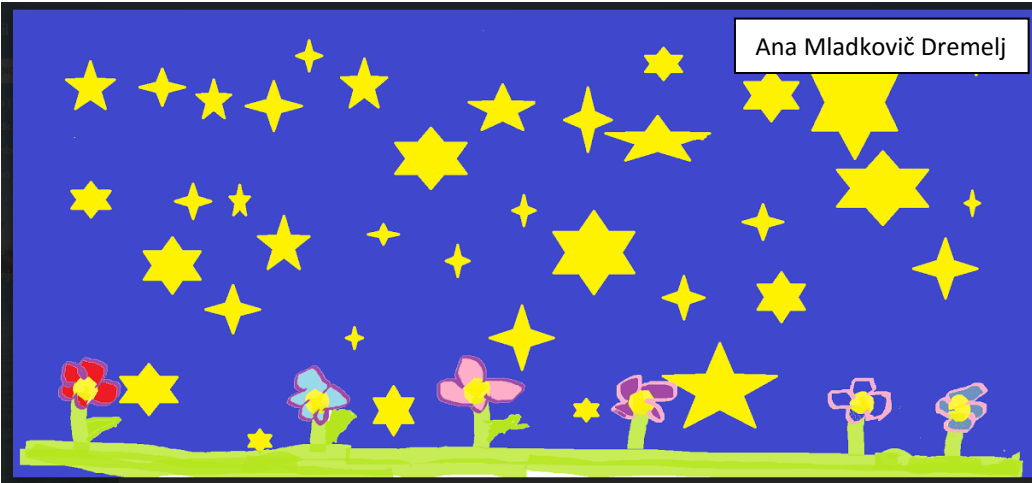
smo se šli na sneg igrat.

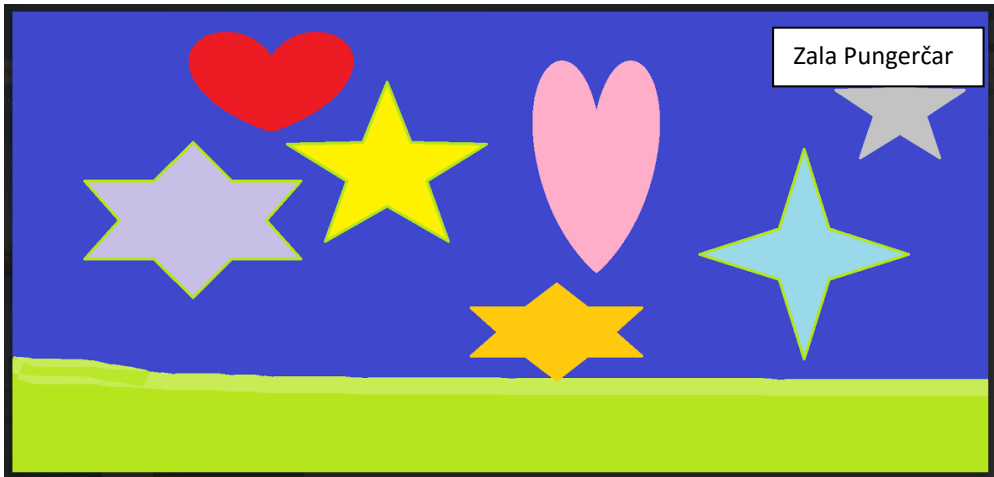
Jean Lavrinšek
2.b

Spominim naj 2. razred
Šli smo naj mela dolgih sprehod
Šli smo tudi gledat predstavo:
Ublekli smo se ne maškare.
Moj najljubši spomin je, ko
smo naredili iglu. 2. b. samo
 Lajkovič.

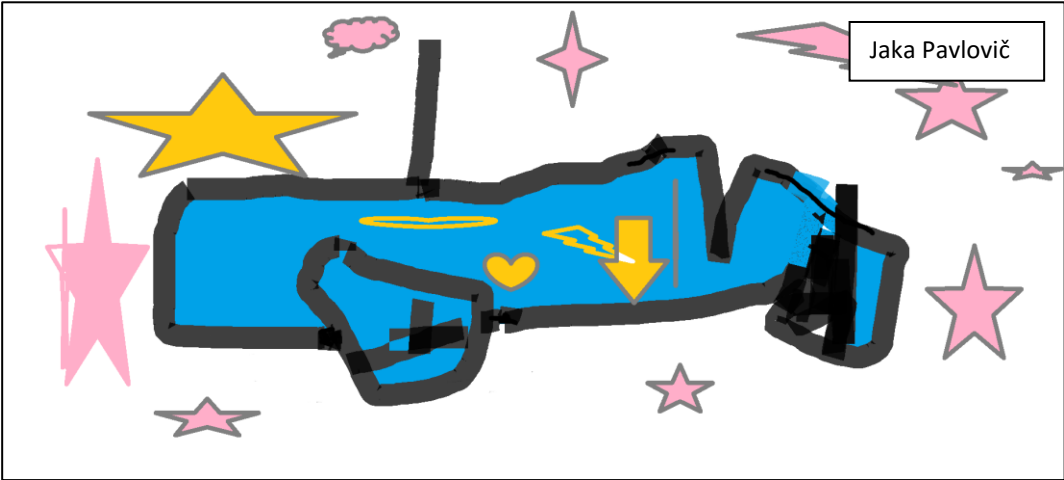

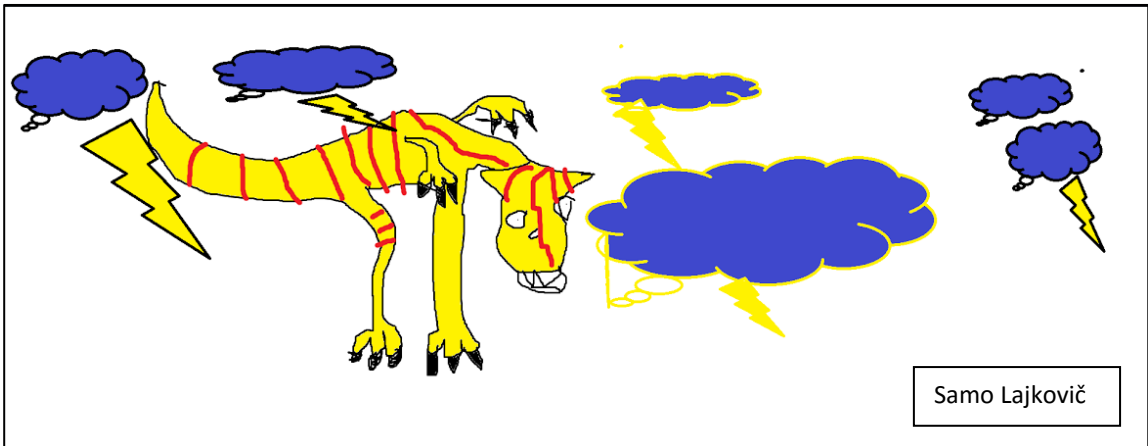
Ana Mladkovič Dremelj

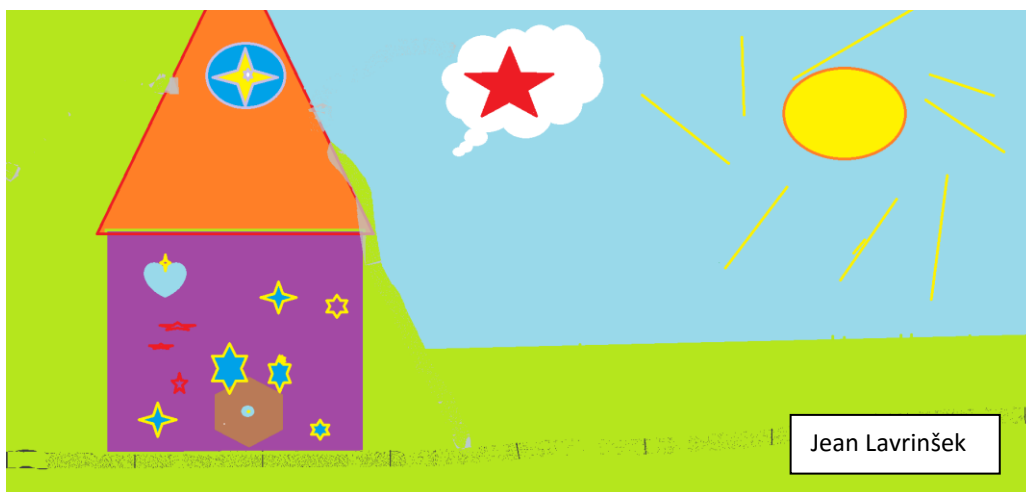
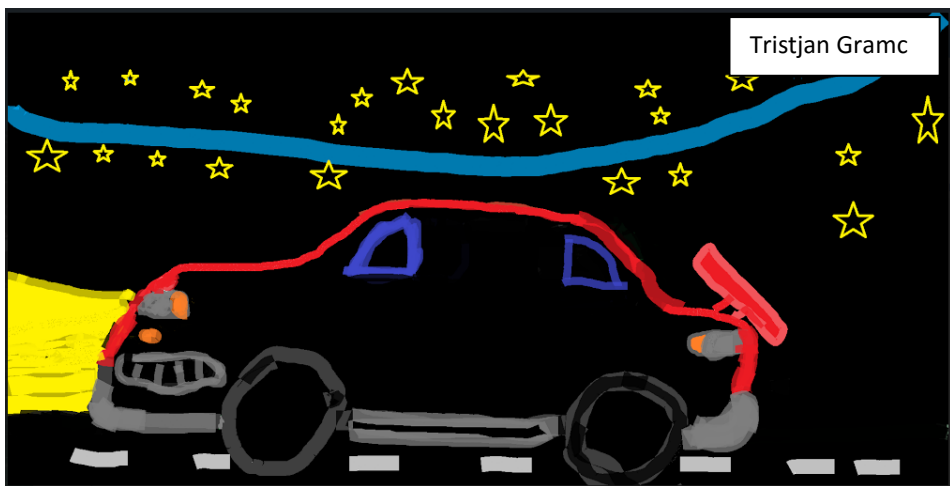
Zala Pungerčar

Jaka Pavlovič

Samo Lajkovič

UČENCI 3. RAZREDA SE PREDSTAVIJO

Tretješolci so skozi celo leto pridno pisali zgodbice ... o tem, kako preživijo svoj običajen dan, o najboljših prijateljih, ne nazadnje jih je domišljija popeljala celo v deželo škratov.

ŠKRAT V MOJI SOBI

Zgodaj zjutraj se je Matjaž zbudil in šel na zajtrk. Ko se je najedel, je odšel v svojo sobo. Pogledal je v omaro in zagledal škrate. Škrat je znal zelo dobro čarati. Matjaž se ga je zelo ustrašil. Ko ga je dobro spoznal, je ugotovil, da je prijazen. Postala sta prijatelja, mama pa to sploh ni vedela. Naslednji dan mu je škrat povedal, da je čarobni škrat. Izpolnil mu je čisto vsako željo. Mama je prišla v sobo in ga zagledala. Ko so vsi zvedeli zanj, so živeli srečno do konca svojih dni. (MELANI KRŽIČNIK)

MOJ DELOVNI DAN

Zbudim se ob šesti uri. Pojem zajtrk in si umijem zobe. Nato me mami odpelje v šolo. V jutranjem varstvu se igram s prijateljicami. Po varstvu se prične pouk. Tam poslušam in si zapomnim čim več. Po pouku grem v podaljšano bivanje. V podaljšanem gremo ven. Po kosilu naredim nalogo. Doma se še malo učim in pomagam babici nahraniti živali. Ob osmih zvečer pojem večerjo, se umijem in grem spat. (EVA TOMŠE)

MOJ NAJBOLJŠI PRIJATELJ PONI

Nekoč je živel poni, po imenu Aris. Bil je nekaj posebnega. Znal je stati na dveh nogah in se žogati z žogo. Nekega dne je mimo prišla deklica Natalija. Videla je Arisa, kako se igra z žogo. Povabila ga je v igro. Vsak dan mu je dala jabolko in sladkor. Kmet Aleš ji je nekega dne rekel, da je Aris lahko njen. Mami ji je dovolila, da ga sprejme za darilo. Vsja srečna je prišla z njim domov. Odpeljala ga je v hlev. Ko je Natalija odrasla, sta skupaj imela predstave. Z zasluženim denarjem sta kupila hrano za druge uboge živali ali pa sta si kupila tudi kaj zase. (EVA TOMŠE)

MOJ DELOVNI DAN

Vstanem ob 6. uri zjutraj. Potem zajtrkujem in si grem umiti zobe. Oblečem se in pripravim na odhod v šolo. V šolo se pripeljem z avtobusom ali s starši. Ko čakamo na pouk, se igram s prijateljicami. Med poukom pozorno poslušam in se poskušam veliko naučiti. Po pouku grem

v podaljšano bivanje. Najprej gremo malo ven, potem na kosilo, kasneje pa domov. Doma se preoblečem in grem delat nalogo. Ko končam, se igram z bratom Rokom. Zvečer pomagam v hlevu. Nahranim telička Nika in pocrklijam kužka Reksa. Umijem se in se pripravim za naslednji dan. Malo gledam TV in grem spat. (SARA VINTAR)

LEPILO, KI JE OŽIVELO

Nekega dne je Marko kupil čarobno lepilo. Ko je prišel domov, je lepilo začelo migati. Marko se je ustrašil in zakričal. Mami je pritekla in zagledala lepilo, ki je začelo plesati. Potem je prišel še očka in ga zgrabil ter ga vrgel na smetišče. (JUŠ LOVŠE)

MOJ DELOVNI DAN

Moj delovni dan se prične ob 6.30. Zbudi me mamica. Nato se oblečem, umijem in pozajtrkujem. Z bratcema in s sestrico odhitimo v šolo in vrtec. V šoli se najprej preobujem v copate. Pri pouku poslušam in sodelujem. Najraje imam likovni pouk, kjer veliko slikamo in ustvarjamo. Po pouku me pride iskat mamica. Doma naredim domačo nalogo. Po kosilu odidem v glasbeno šolo. Tam se učim igrati klavir. Popoldan se igram s psom, ki mu je ime Yoj. Zvečer se poigram z bratcema in s sestrico. Po večerji nam mami dovoli gledati Komisarja Reksa. Preden zaspimo, preberemo pravljico. Tako se moj delovni dan konča. (PIA DREČNIK)

ČAROBNA PIŠČAL

Nekega lepega sončnega dne se je zbudil kmet in odšel h kravi. Začel jo je molzti, dokler ponj ni prišla žena in mu rekla, da mora po nakupih. Odšel je in kupil jajca, čokolado in piščal. Kmet je kmalu izgubil piščal in ni vedel, kje je. Našel jo je otrok in mislil, da jo mora pustiti, vendar se je premislil in jo le vzal. Nekaj si je zaželel in pričel nanjo igrati. Zgodil se je čudež, saj se je tisto, kar si je zaželel, uresničilo. Dobil je kolo, napihljiv grad, žogo in bazen. (JUŠ LOVŠE)

ČAROBNA PIŠČAL

Nekoč je živel fant, ki je imel čarobno piščal. Vsakič, ko je bil žalosten, je iz nje prišel lep zvok. Pričarala mu je tudi preprogo, na kateri je igral piščal. Fant je bil tako srečen, da je živel v gradu. Dobival je zelo dobre prigrizke in oblačila. Nekega dne se je fant zahvalil svojemu najboljšemu prijatelju duhcu, ki je bil piščal. Postala sta najboljša prijatelja. Živeli so srečno do konca svojih dni. (MELANI KRŽIČNIK)

Tone Pavček pravi, da »sreča ni v glavi in ne v daljavi, ne pod palcem skrit zaklad. Sreča je, ko se delo dobro opravi in ko imaš nekoga rad«. Učenci pa o svoji sreči pravijo takole ...

JUŠ LOVŠE: Sreča je, ko greš na operacijo in se ti nič ne zgodi, ko padeš in se ti nič ne zgodi, da si prišel na svet.

MATEVŽ PRESKAR: Sreča je, ko se rodiš, da se dobro učiš, ko si z družino, ko gremo na sprehod, ko dobim darila, zadeneš nekaj, ko te ima nekdo rad.

PIA DREČNIK: Sreča je, ko dobim sestrico, ko imam psa, ko sem na morju.

EVA TOMŠE: Sreča je, ko dobiš prijatelje, ko se igramo, ko je praznik, ko dobiš dobro oceno.

MARTIN PAVLOVIČ: Sreča je, ko dobiš dobro oceno, ko si zdrav.

SARA VINTAR: Sreča je, ko imaš rojstni dan, je veselje, ko greš na sprehod, ko ne padeš, ko si zdrav, rojstvo, ko si srečen, ko dobiš kaj, ko imaš obleke.

ŽAN SINTIČ: Sreča je dobra ocena, da si zdrav, da imaš rojstni dan, da zadeneš na lotu, da si prišel na svet, da nihče ne kriči name.

KAJA TOMŠE: Sreča je, da se ne spotakneš in ne padeš, ko je sončno vreme, prijateljstvo, ko se dobro učiš, da nobeden ne kriči name.

MELANI KRŽIČNIK: Sreča je, da sem se rodila, dobre ocene, da lahko srečo delim, ko te ima kdo rad, prijateljstvo.

FILIP ZLOBKO: Sreča je, ko se rodiš, prijateljstvo, da nisem reven, veselje, da srečo delim, dobre ocene.

ANISA BAZNIK: Sreča je, ko ti uspe hoditi, srečen si, ko dobiš dobro oceno, da si zdrav.

TIARA HORŽEN: Sreča je, da imaš dom, da prideš na svet, da imaš vodo, družino, da nisi slep, da si živ, da imamo oblačila.

MATEJA TREP: Sreča je, da si zdrav, da imamo vodo, da hodiš, da imam prijateljice, da imaš rojstni dan.

JAKA UNETIČ: Sreča je, ko si srečen, ko sem zdrav, da sem se rodil.

SVEN UNETIČ: Sreča je, da si prišel na svet, ko se ti nekaj posreči, ko ti je nekaj lepega, da si prijazen.

SARA SINTIČ: Sreča je, kadar dobiš nekaj novega, da imaš rojstni dan, kadar se ti kaj posreči, kadar si srečen, dobiš bratca, sestrico.

UČENCI 5. RAZREDA SE PREDSTAVIJO

Mladostno razigrani, radovedni, srčni, duhoviti ... to so naši »petarčki«.

LISICA IN ZAJEC

Bil je lep sončen dan in zajec se je odpravil v gozd. Taval je in taval in iskal kaj za pod zob. Kar naenkrat je zagledal veliko staro drevo. Na njem je visela velika zlatorumena hruška. Splezal je na drevo in utrgal hruško. Ko je hotel že ugrizniti vanjo, si je premislil in rekel: »Pojedel jo bom doma.«

Spustil se je po drevesu navzdol in se odpravil proti domu. Med potjo je srečal lisico, ki ga je ogovorila: »Kaj pa imaš v roki?« »Hruško,« ji je odvrnil zajec. Lisica si je na skrivaj ogledala hruško in mu rekla: »Hruška, ki jo držiš v rokah, je pokvarjena, po njej te bo bolel želodec. Daj jo meni.«

Zajec si je ogledal hruško in ji odvrnil: »Ne dam ti je, tudi če je pokvarjena, jo bom pojedel, ker sem lačen.« Lisica ni rekla ničesar, zapodila se je proti zajcu, mu iztrgala hruško iz rok in zbežala. Zajec je nekaj časa tekkel za njo, vendar je lisica kar naenkrat izginila neznano kam. Žalosten se je odpravil naprej in iskal hrano. Med potjo je srečal volka. Volk ga je vprašal: »Zakaj si tako žalosten?« Zajec mu je povedal, kako grdo ga je prelisčila lisica. Volk ga je poslušal, nekajkrat zmajal z glavo in nato zajca povabil k sebi domov na kosilo. Ko sta pojedla, je volk zajcu predlagal, da skupaj obiščeta lisico. Odpravila sta se na pot.

Ko sta se bližala lisičini hiški, sta zaslišala glasno stokanje. Potrkala sta na vrata, vendar jima lisica ni odprla vrat. Volk je položil roko na kljuko vrat in sama so se odprla. Vstopila sta. Na veliki postelji sta zagledala lisico, ki se je z rokami držala za trebuh in se zvijala od bolečin. Ko ju je lisica zagledala, je skočila s postelje in se skrila za omaro. Volk ji je rekel, naj stopi izza omare, da se bodo pogovorili. Lisica je vsa prestrašena stopila iz svojega skrivališča. Volk jo je za njeno dejanje oštel, lisica pa je obljubila, da zajcu ne bo več kradla hrane. Volk in zajec sta ji skuhalo kamilični čaj. Ko ga je lisica popila, so njene želodčne težave izginile. Bila je tako vesela, da je obema pripravila okusno večerjo.

Pia Jaklič, 5. a

PALAČINKE

Jure in Urša sta bila na počitnicah pri babici in dedku. Nekega večera sta babica in Urša pekli palačinke. Dedek in Jure sta bila v sobi. Dedek je bral časopis, Jure pa je igral igrice na računalniku. Vonj po pečenih palačinkah se je razširil po hiši. Jure je stekel v kuhinjo in se ustavil pred mizo, na kateri so bile že pečene palačinke. Z roko je segel h krožniku in hotel vzeti palačinko. »Pusti, po večerji boste dobili palačinke,« ga je zavrnila babica. Jure se je užaljen umaknil in se napotil nazaj v sobo. Babica in Urša pa sta še naprej pekli palačinke.

»Tako, pa sva. Imava jih že 12,« je dejala Urša, medtem ko je palačinke mazala z marmelado in s čokoladno kremo. »Večerja, večerja,« je zaklicala babica. Slišalo se je loputanje z vrati in Jure in dedek sta že sedela za mizo.

Ko so pojedli večerjo, je Urša hotela vsakemu dati 3 palačinke. Ko jih je zlagala na krožnik, je ugotovila, da ima na enem krožniku samo 2 palačinki. »Le kdo je vzel eno palačinko?« je glasno razmišljala Urša. Ni mogla verjeti, da je nekdo izpred njenih oči vzel palačinko. Kmalu je ugotovila, kdo jo je vzel. Bil je Jure, saj je opazila rjavo packo na njegovi majčki. Urša je pred Jureta postavila krožnik, na katerem sta bili samo dve palačinki. Jure se je nakremžil. Vsi so se zasmeli, saj so odkrili, da je Jure izmaknil eno palačinko.

Tinkara Lovše, 5. a

V VOLČJEM POTOKU

Že dolgo sem si želela obiskati Volčji Potok. V soboto se mi je želja izpolnila in z družino smo se odpravili v Volčji Potok, ki je v bližini Kamnika. Ko smo prispeli, smo si najprej ogledali dinosavre, ki so premikali glave, bili so strašljivi. Nadaljevali smo pot in prišli do metuljev, kaktusov in orhidej. Ko smo si ogledovali metulje, mi je en velik priletel na ramo. Kaktusi so bili zelo koničasti in bodičasti. Nato smo šli naprej. Prispeli smo do velikega jezera. V vodi smo zagledali krape in race. Najbolj sem se zabavala, ko smo metali koščke jabolk v vodo, ribe in race pa so se med sabo teple za priboljšek. Pot nas je vodila mimo gostilne. Zavili smo vanjo in kupili sladoled. Prišli smo do igral. Videla sem tudi fitnes na prostem, labirint, igrala in dinosavre. Po ogledu smo se odpravili domov. Meni in moji družini je bilo v Volčjem Potoku zelo lepo. Tega izleta pa se bom lahko še dolgo spominjala, saj smo posneli veliko fotografij.

Patricija Drežnjak, 5. a

MOJA NAJBOLJ ZANIMIVA DOGODIVŠČINA

Bil je deževen dan. Z atijem sva odšla na posestvo, kjer imamo ovčke. Starejši ovci je ime Zlatka, malemu jagenjčku pa Kiki. Poklicala sem ju, da bi ju nahranila, vendar se mi nista približala. Stopila sem v ograjen prostor, kjer so ovce, in lovila Kikija, da bi ga nahranila. Kiki je izgubil mamico, zato ga moramo hraniti po steklenički. Ulovila sem ga in mu ponudila mleko. Poželjivo je izpraznil kar dve steklenički. Nato sem Zlatki nasula koruzo. Medtem ko je Zlatka jedla koruzo, sva z atijem opazovala Kikija, ki je veselo skakal. Ati ga je podrobno opazoval in na koncu ugotovil, da naš Kiki ni Kiki, ampak Kikica. To pomeni, da nimamo ovčke in jagenjčka, ampak dve ovčki.

Petra Sintič, 5. a

DOGODEK S POLETNIH POČITNIC

Bilo je jutro. Naša družina je počitnice preživljala na morju. Okrog 10. ure zjutraj so nas obiskali mamina sestrična Helena z dvojčkoma Anejem in Nikom ter možem Matjažem. Uro kasneje so prišli k nam tudi teta Marjanca, stric Damjan, bratranec Kristjan in sestrična Ula. Z njimi pa so prišli tudi njihovi prijatelji Ksenja ter njen mož Janko. Zelo smo se zabavali. Kasneje so nas obiskali tudi moja prijateljica Karmen, njen bratec Tim in njeni starši. S Karmen sva se napotili v trgovino, ki je bila v bližini našega apartmaja. Kupili sva si »priboljške« in jih med potjo pojedli. Ko sva se vrnili k apartmaju, so nama povedali, da sta moj ati in teta otroke odpeljala na igrala. Stekli sva za njimi. Ko sva prišli k igralom, sva videli, da so bili vsi na napihljivem toboganu. Tudi medve sva se odpravili na tobogan. Tu pa se je zabava za nas mlade res začela. Kar žal mi je bilo, ko smo se morali vrniti v apartma. Ko smo se vrnili, sta ati in Mark nabrala školjke. Mami jih je pripravila za večerjo in mi smo jih z užitkom pojedli. Po večerji so se naši obiskovalci odpravili domov, mi pa smo se počasi odpravili spat. To je bil moj najboljši dan, ki sem ga preživela na počitnicah ob morju.

Taja Judež, 5. a

UČENCI 6. A RAZREDA SE PREDSTAVIJO

6. a razred se predstavi kar sam: smo ekipa z 8 puncami in s 3 fanti ter učiteljico Mojco. Vsi imamo radi športno in nogomet. Med odmori kartamo in pišemo domače naloge, čeprav jih neradi delamo. Radi pa imamo učiteljice, ki ne težijo in ne dajejo veliko domačih nalog, zato smo komaj dočakali podelitev spričeval in konec šole.

EKO KVIZ JE NAŠ!

Nekega dne je prišla delavka iz Komunale Brežice. Podala nam je informacije o smeteh, pisali smo tudi preverjanje znanja o smeteh. Vprašala nas je, če bi se udeležili tekmovanja v eko kvizu, kjer tekmujejo 6. in 7. razredi občine Brežice. Ker test naj ne bi bil težek, smo se tekmovanja z veseljem udeležili. Ob ponedeljkih smo vadili z učiteljico Lojzko.

Prišel je dan, ko smo morali pokazati vse svoje znanje. Mislili smo, da smo med slabšimi, zato smo bili v dvomih o končnem rezultatu. Imeli smo različne teste, zato nismo mogli prepisovati med sabo. Ampak v resnici testi sploh niso bili tako grozni.

In prišel je tudi dan, ki smo ga vsi čakali – 17. junij 2016. Učiteljica za naravoslovje je stopila v naš razred in nas razveselila z rezultatom tekmovanja – na eko kvizu smo zmagali. Sprva smo se spraševali, kako je to sploh mogoče, saj sta dva sošolca pri pisanju manjkala. Ko pa je učiteljica odšla iz razreda, smo začeli skakati, vriskati in se objemati od veselja, saj smo se zelo veselili zmage.

Eko kviz je bil lahek, če si se pridno učil, in težek, če nisi imel volje. Zmaga nam je prinesla brezplačne karte za kopanje v termah Paradiso in pice. **JUPI, ZMAGA JE NAŠA!**

Ema Urbanč

Bodi močen, saj bodo kasneje stvari lepše, mogoče bo zdaj nevihta, ampak ne bo za vedno dež.

Pozitivna misel nam da pozitivno življenje!

Z negativno mislijo nimamo pozitivnega življenja!

pozitivnega življenja;

Z negativno mislijo nimamo

Če želiš biti srečen, bodi!

Vsi za enega, eden za vse.

Ko izbereš upanje, je vse mogoče.

Vedno se lahko imamo lepo, samo če to želimo in storimo.

Trdo delaj, sanjaj veliko.

Živimo enkrat, zato si pomagajmo med seboj, sodelujmo, saj smo vsi ljudje.

Larisa Kuhar

ZAKLJUČNI IZLET

V juniju smo učenci od 5. do 8. razreda šli na zaključni izlet v muzej v Bistro in do Cerknškega jezera. Zjutraj smo se usedli na avtobus in odšli na dolgo pot do Bistre, v Tehniški muzej Slovenije.

Najprej smo pojedli malico, ki smo jo dobili v šoli, potem pa smo šli na ogled z vodičem. Najprej nam je pokazal vodno kolo na vodi, ki ga je poganjala. Potem smo stopili do žage, ki jo je poganjalo vodno kolo. Danes ne dela več. Z njo so včasih žagali les. Potem smo odšli v delavniške prostore, v katerih so shranjena orodja za obdelovanje lesa ter suha roba oziroma izdelki iz lesa. Videli smo še modele obrambnih kozolcev. Vrnili smo se na dvor in odšli v drugo stavbo s parnimi stroji, ki so nekoč poganjali ladje in vlake. Vodič nam je za konec pustil poslastico – Titove avtomobile, o katerim nam je povedal še nekaj besed. To so avtomobili z neprebojnimi stekli. Bili smo popolnoma navdušeni.

Uro kasneje smo prispeli v Cerknico in si ogledali tamkajšnje jezero. Odgovorili smo na nekaj učiteljevih vprašanj in z razredom naredili skupinsko fotografijo. Odpravili smo se še do parka, v katerem stoji kip Martina Krpana. Tudi tu nam je učitelj zastavil nekaj vprašanj in preizkusil naše znanje in pomnjenje.

Pot proti domu smo izkoristili za počitek, nekateri za pogovor. Ta dan smo lepo preživeli.

Lea Lajkovič

Prijatelj

Prijatelj ti stoji ob strani,
on pomaga, on te brani.

Prijatelja zanima
kaj se ti godi,
prijatelja zanima
kje bil si ti.

Prijatelj, te vpraša:
"Kaj je tvoja kava."
Prijatelj ti pomaga,
ko to potrebuješ,
prijatelj te brani,
ko se kaj sramuješ.

Prijatelj ti stoji ob strani,
on pomaga, on te brani.

Minea Srpčič

SONCE

Žgocè sonce sveti
prav lepo žari,
gor visoko leta
doli se smeji.

Pot nam kaže sonce
do svetlobe večne,
pot nam kaže sonce
do veselja, sreče.

Sonce je polno veselja
polno veselih obrazov,
polno hnepenenja
po svetlobi večni,
po veselju, sreči.

Minea Srpčič

Lea Lajkovič

DOGAJALO SE JE SKOZI CELO LETO

Šolsko leto nam je postreglo z različnimi dogodki in s prireditvami. Obležili smo prvi dan v šoli, sprejem prvošolčkov, ustvarjalne delavnice v sklopu tehniških, kulturnih in naravoslovnih dni, šole v naravi, obiske kulturnih ustanov, planinske pohode ...

PRVI ŠOLSKI DAN

Poletne počitnice so se zaključile in napočil je čas, ko smo učenci ponovno sedli v šolske klopi. Prvega septembra smo se zbrali v telovadnici stare šole. Po slovenski himni je vse starše in učence nagovorila v. d. ravnateljica Sandra Glogovšek, po pozdravnih besedah novo izvoljene ravnateljice dr. Stanke Preskar in nagovoru brežiškega župana gospoda Ivana Molana so učenke zapele šolsko himno. V spremstvu policistov smo odšli včasne šolske prostore, si jih ogledali in pričeli s poukom. Ta se je kmalu končal in tako se je končal prvi šolski dan v šolskem letu 2015/16. (Hana Haler)

ŠPORTNI DAN: KROS IN VAJA EVAKUACIJE

V četrtek, 22. oktobra, smo učenci v jutranjih urah izvedli evakuacijsko vajo. Gasilski alarm je naznanil začetek le-te. Po razredih smo se zbrali na zbirnem mestu in počakali na ustrezna navodila nadzornih. Ob tem so nam zaposleni na šoli in gospa ravnateljica namenili nekaj spodbudnih besed za kros. Udeležili so se ga učenci vseh

razredov. Ravnateljica je prvim trem podelila medalje. (Blažka Kodrič)

TEHNIŠKI DAN: PUST VESELIH UST

V torek, 9. februarja, smo praznovali pust. Učenci smo se našemili v pustne maske. Na razredni stopnji smo imeli tehniški dan na temo pusta. Prvi dve uri smo se pogovarjali o šegah in navadah ob pustu, nekateri so likovno ustvarjali. Naučili smo se tudi nekaj pustnih pesmic, ki smo jih prepevali na pustni povorki po Cerkljah in okolici. (Hana Haler)

LETNA ŠOLA V NARAVI V SAVUDRIJI

V ponedeljek, 14. septembra 2015, smo učenci 3. in 4. razreda v spremstvu učiteljic Lidije Novak, Tanje Lekič, Rebeke Dušak, Irene Grmovšek in Vladke Omerzel odšli v letno šolo v naravi v Savudrijo. Pot do morja je bila kar dolga. Ko smo po dobrih treh urah vožnje prispeli, so nas učiteljice razporedile po sobah. Sledilo je dobro kosilo, potem pa skok v vodo in testiranje plavanja. Bližal se je večer in igre, kmalu za tem pa zadnji obrok v dnevu – večerja. Ura je naznanila čas za spanje. Smuk v posteljo in lahko noč. Približno tako je bilo do četrтка. Ta dan nas je obiskala ravnateljica naše šole. Potem pa zopet vstati, umiti, obleči, iti na zajtrk, plažo, v vodo, v sobe, na kosilo, se igrati igre v skupinah ... in končno je napočil večer. Vsaka soba je pripravila svojo predstavo ali točko, s katero se je predstavila ostalim. Na koncu pa seveda žur do jutranjih ur. No, ne ravno do jutranjih, saj je čas za zabavo hitro minil in kmalu je bilo treba v posteljo. Končno je prišel tudi petek. Po zajtrku je sledila dolga vožnja proti domu. Ko pa smo zagledali tablo Cerklje ob Krki, smo vsi poskočili s svojih sedežev in nestrpno čakali na prihod. Ko so se odprla vrata avtobusa, smo stekli staršem v objem, ki smo ga čakali ves teden. (Blažka Kodrič)

OBISK ŠOLSKEGA MUZEJA V LJUBLJANI IN OGLED BALETA PICKO IN PACKO

V sredo, 3. februarja, smo učenci 1., 2., 3. in 4. razreda odšli v Ljubljano, kjer so se ob obisku šolskega muzeja vrnili v čas, ko so v šolskih klopih sedeli naši dedki in babice. Najmlajši so izvedeli, kako je potekala nedeljska šola, 4. razred pa je imel na urniku čisto pravo učno uro o rimski Emoni. Sledil je obisk SNG Opera in balet Ljubljana z ogledom izvrstne baletne predstave Picko in Packo. (Blažka Kodrič)

OBISK DRŽAVNEGA ZBORA

V decembru smo predstavniki našega šolskega parlamenta v spremstvu učiteljice Andreje Ninković obiskali državni zbor. Po ogledu smo naredili prijeten sprehod po Ljubljani in se okrepčali v priljubljenem McDonaldsu. Domov smo se vrnili v poznih popoldanskih urah. Dan je bil zelo prijeten in poučen, veseli pa smo bili tudi zaradi odpadlega pouka. (Hana Haler)

SPREJEM PRVOŠOLČKOV V ŠOLSKO SKUPNOST

V novembru so učenci 1. a in 1. b razreda postali čisto pravi člani naše šolske skupnosti. Pod vodstvom učiteljice Andreje Ninković je bil pripravljen krajši program. Vodili so ga Sara Racman, Arne Lovše, Hana Haler in Blažka Kodrič. Učenki Ema Ajster in Tamara Zidar sta odrecitirali izbor pesmi, dobrodošlico jim je s spodbudnimi besedami namenila tudi ravnateljica naše šole dr. Stanka Preskar. V nadaljevanju so program z različnimi točkami

popostrili tudi drugi učenci naše šole. Seveda pa so se nam predstavili tudi učenci 1. razreda pod vodstvom učiteljic Janje Leskovar in Katje Simonišek. Predsednica šolskega parlamenta Sara Racman je prvošolčkom podelila priznanja in darila, sledila je še pogostitev ob prijetnem klepetu. (Blažka Kodrič)

TEHNIŠKI DAN: SKRBIMO ZA ČISTO OKOLJE

24. marca smo učenci 4. razreda imeli tehniški dan. Dan se je začel s predavanjem o poti stekla, v nadaljevanju smo z akrilnimi barvami okraševali steklenice. Odpravili smo se še v bližnji zbirni center Boršt, kjer smo si ogledali njihove prostore in se seznanili s postopki hrambe in predelave smeti. (Hana Haler)

NOVOLETNI BAZAR Z DOBRODELNO PRIREDITVIJO

V prazničnem decembru smo učenci, starši in učitelji združili svoje moči in pripravili novoletni bazar z dobrodelno prireditvijo. Pred gasilskim domom smo postavili stojnice, ki so obiskovalcem nudile praznične izdelke in dobrote pridnih gospodinj, najbolj premraženi so se lahko ogreli s toplim čajem. Sledila je dobrodelna prireditev z glasbenimi točkami. Nastopilo je veliko učencev naše šole ter glasbeni gostje Rebeka Dremelj, Peter Direnbek, Nina Berger in skupina

Iber. Prireditev smo zaključili s skupno pesmijo »Ko bi vsa ljudstva na svetu«. (Blažka Kodrič)

PROSLAVA OB MATERINSKEM DNEVU V DOMU UPOKOJENCEV

V mesecu marcu so prostovoljci z učiteljicama Andrejo Ninković in Mojco Šterk organizirali prireditev v Domu upokojencev Brežice, katere namen je bil polepšati dan starostnikom in jim predstaviti delo v šoli. Program sta vodila učenca Gašper Zagorc in Ana Maja Zorko. Predstavilo se je veliko učencev naše šole z različnimi točkami. Na koncu smo starostnikom podarili piškote in simbolično darilo sovice, oboje je bilo seveda naše delo. (Blažka Kodrič)

TEKMOVANJE ZA ČISTE ZOBKE

Celo šolsko leto smo učenci od 2. do 5. razreda tekmovali v čistoči zob. Vsak mesec nas je obiskala gospa Blanka iz Zdravstvenega doma Brežice. Po pregledu zobovja smo skupaj želirali zobe. Zmagovalni 4. b razred je za nagrado prejel izlet v Ljubljano. (Hana Haler)

ŠPORTNI DAN - TESTIRANJE ZA ŠPORTNOVZGOJNI KARTON

V sredo, 13. aprila 2016, smo učenci od 1. do 4. razreda v okviru športnega dne imeli testiranje za športnovzgojni karton. Učitelji so nam namenili nekaj spodbudnih besed in poudarili, da smo ta dan tekmovali sami s sabo.

OBISK POLICIJSKE POSTAJE BREŽICE IN UČNA URA V PROMETU

V aprilu smo učenci obiskali Policijsko postajo Brežice. Tam so nam predstavili načrte za ta dan. Najprej smo odšli na avtobus, kjer smo imeli predavanje o varni vožnji z avtobusom in kako se na njem obnašamo. Nato pa smo se sprehodili po Brežicah in hkrati izvedeli, kako prečkamo prehod za pešce. Nazadnje smo si ogledali še policijsko postajo in nastop policijskega psa. (Blažka Kodrič)

NAJ PROSTOVOLJEC GAŠPER NA BRDU

V četrtek, 16. junija 2016, je na Brdu pri Kranju potekala prireditev Naj prostovoljec 2015. Prireditev pod okriljem Mladinskega sveta Slovenije in predsednika države Boruta Pahorja je bila za Osnovno šolo Cerklje ob Krki prav posebna, saj je bil nanjo povabljen tudi učenec 8. razreda Gašper Zagorc.

Osmošolec je že drugo leto zelo zavzet prostovoljec, ki se vključuje na vsa področja prostovoljstva na šoli in izven nje. Na šoli deluje več kot trideset prostovoljcev, ki se prostovoljstvu priključijo, ko zaključijo šesti razred.

To, da se učenci prepoznajo na način, da zmorejo pomagati in delati dobra dela brez reklame, je tisto, kar je pomembno. Prostovoljci se vsako leto izkažejo pri delu v vrtcu, v bolnišnici Brežice, pri pomoči starejšim na domu, pri medvrstniški pomoči, sodelujejo na dobrodelnem bazarju in na kulturni prireditvi v Domu za starejše občane Brežice. Nekateri posamezniki izberejo tudi več področij, na kar sta mentorici Mojca Šterk (profesorica angleščine) in Andreja Ninković (svetovalna delavka) zelo ponosni.

V letu 2015 je učenec pokazal, da je zanj prostovoljstvo nekaj, kar pride spontano. Njegovo delo se odraža tako pri delu z majhnimi otroki v vrtcu in bolnišnici Brežice kot tudi na vseh dobrodelnih aktivnostih in pri delu s starejšimi. Gašper na nevsiljiv način kaže, da je čut za sočloveka potrebno negovati in spoštovati tiste, ki so pomoči potrebni. Mladinski svet Slovenije je mentorici in učenca povabil na prireditev, kamor so prišli prostovoljci iz vse Slovenije. Gašper je dobil priznanje Naj prostovoljec 2015. Pozdrav s predsednikom države, g. Borutom Pahorjem, pa mu bo za vedno ostal v spominu. (mentorica Andreja Ninković)

PLANINSKI IZLET NA ŠMOHOR

V soboto, 21. maja, smo šli na izlet na Šmohor. Med izletom smo se zelo zabavali. Bilo je lepo in sončno vreme. Do Laškega smo se peljali z vlakom in se na njem tudi zabavali. Na vrhu v domu na Šmohorju smo dobili toplo kosilo. Udeležili smo se tudi orientacijskega tekmovanja in odkrili vseh 6 kontrolnih točk v okolici vrha. Ni pa to bilo pravo tekmovanje, ampak je bilo bolj za zabavo. Sledila je podelitev priznanj najbolj pridnim planincem. Iz naše šole sta ga dobila Andraž iz 7. in David iz 9. razreda. Nato pa smo srečno odšli po hribu navzdol do vlaka in proti domu. Čeprav smo bili utrujeni, smo se imeli zelo lepo. Upamo še na kakšen tako dober izlet. (Patricija Drežnjak)

PLANINSKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE SPOT 2016

V nedeljo, 15. maja 2016, so naši fantje sodelovali na državnem planinskem orientacijskem tekmovanju SPOT 2016 v Gorici pri Slivnici. Kljub zelo slabemu vremenu je prišlo kar 350 tekmovalcev iz cele Slovenije. V kategoriji B (učenci od 7. do 9. razreda) so v hudi konkurenci in težkih pogojih osvojili 5. mesto. Čestitke Andražu, Anžetu, Andreju in Žanu Luki! Med potjo so zabredli tudi v mrzlo vodo, ki je izgledala samo kot travnik, saj je bil zaradi dolgotrajnega dežja teren popolnoma razmočen. Vseh 8 kontrolnih točk po bližnjih gričih so obhodili v samo 3 urah in pol hitre hoje. (mentorica Mojca Šterk)

PLANINSKI POHOD NA ŠENTVID IN CIRNIK

Na prelep prvi spomladanski dan, 20. marca, smo se odpravili na pohod. Zbralo se nas je kar 120 planincev. Odpravili smo se na Sv. Vid in Cirknik. Štartali smo na parkirišču pred cerkvijo na Čatežu. Na Sv. Vid (Šentvid) smo prišli okrog 9.50, kjer smo pomalicali in se odpravili naprej proti Žejnemu. Ker je bila pot precej dolga in naporna, je bil počitek na vrhu Velikega Cirknika pri Zavetišču pri veseli Micki malce daljši. Od tam smo se odpravili v dolino proti Globočicam, kjer smo imeli malico na turistični kmetiji pri Martinovih. (Sara Povše)

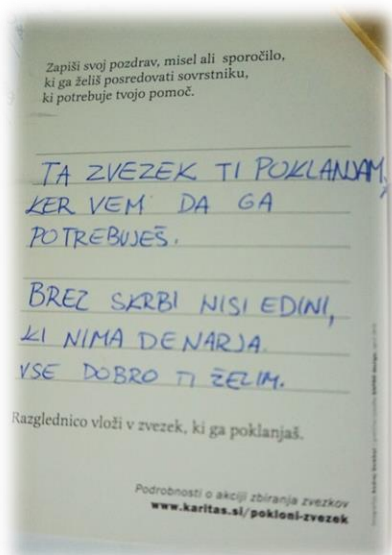
JOHN BOYD NA OBISKU

V maju je učence 9. razreda že petič letos obiskal Američan John Boyd, ki vsakič pripravi poučno in slikovito predavanje o življenjskih temah. Tokrat se je posvetil anatomiji in možnih poškodbah in boleznih po določenih organskih sistemih. Učenci so lepo sodelovali, John pa jih je tudi pohvalil, da so najboljši razred, kar jih je imel. Po predavanju smo se odpravili na njegov ranč v Dolenjo Pirošico, kjer nam je pripovedoval o svojih živalih. Najpogumnejši so tudi jahali njegovega konja Zoisa. Na koncu so nas lepo pogostili. Pogovor je ves čas potekal v angleščini. Otroci so rekli, da je bil to najboljši »tehniški dan«. (učiteljica Mojca Šterk)

AKCIJA POKLONI ZVEZEK

Šolsko leto smo zaključili z akcijo POKLONI ZVEZEK. Zbirali smo zvezke za otroke iz družin z nižjim socialnim in ekonomskim statusom. Akcija je potekala v maju in juniju, sodelovali so vsi, od najmlajših do najstarejših otrok. Vrtčevski otroci so zbrali 49 zvezkov, šolski 55 in učitelji 15, tako da se je nabralo kar 119 zvezkov. Sporočila otrok so tudi del vzgoje in odnosa do ljudi. (Andreja Ninković)

ŠOLSKI SKLAD

V šolskem letu 2015/2016 je šolski sklad OŠ Cerklje ob Krki posloval odlično. Odločili smo se, da se zahvalimo vsem sponzorjem in donatorjem, ki so prispevali sredstva za otroke vrtca in učence naše šole. Predstavnika učencev Sara Racman in Arne Lovše sva se jim zahvalila z izdelki učencev. (Sara Racman)

PREDAJA KLJUČA

15. junija so se učenci 9. razreda poslovili od šole in ostalih učencev s predajo ključa osmošolcem, ki so se morali zanj pošteno potruditi. Fantje in dekleta so se med sabo pomerili v igrah spretnosti z vodnimi balončki in s kozmetičnim čopičem ter v hitrosti prenašanja veder in svojih sošolcev. Navijači smo jih ob podvigih glasno spodbujali in se ob tem pošteno zabavali. Zmagovalci so bili vsi in ključ je po tradiciji mesto našel pri bodočih devetošolcih. (Mateja Mežič)

ZADNJI ŠOLSKI DAN

In smo ga dočakali. Utrujeni, a veseli, da je končno mimo še eno šolsko leto. Od njega smo se v gasilskem domu poslovili s kulturno prireditvijo, s katero smo hkrati obeležili tudi dan državnosti. Učenci so se predstavili s pevsкими in plesnimi točkami, ki so jih pridno naštudirali med letom, in dodobra nasmejali občinstvo v dvorani. Ob koncu prireditve je ga. ravnateljica najboljšim učencem podelila priznanja za izjemen učni uspeh in posebne dosežke, vsem ostalim pa zaželela prijetne počitnice. (Mateja Mežič)

Nekateri učenci so dejavni na veliko področjih. Eni odkrivajo čare tujih dežel na popotovanjih, drugi pilijo svoje talente na glasbenih in športnih področjih, spet tretji se s prijaznimi besedami in dejanji izkazujejo kot prostovoljci. Popeljali so nas v svoj svet ...

ZDA

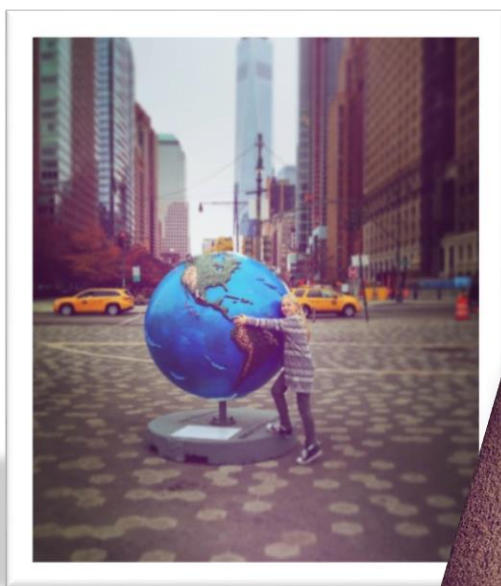
Amerika ... Ko sva z atijem pristala z letalom na drugi celini, je bilo to čisto nekaj drugega, kar sem si predstavljala, ampak ne v negativnem smislu. Bila sem v čudovitem mestu San Francisco. Mesto je bilo polno luči, podnevi pa je sonce pripekalo tudi konec oktobra. Mesto ima čudovito vzdušje, visoke stavbe so večinoma samo na ulici Market Street. Najlepše pa si je mesto ogledati peš ali si sposoditi kolo. Seveda je v San Franciscu najbolj znan Golden Gate Bridge, vendar je še polno drugih stvari, ki so gotovo vredne ogleda. Jaz sem se vsak dan sprehajala po ulici Lombard Street mimo dela ceste, ki je vijugast in ob njem raste polno rož. Hiše v tem delu so vredne milijone. Ena od najboljših stvari pa je Exploratorium, ki je na koncu ulice Market Street.

Po šestih dnevih v San Franciscu sva odletela v New York City. Mesto je na drugi strani ZDA. Je malo bolj mrzlo in nima toliko sonca, zato mi je San Francisco bolj všeč. V New Yorku mi je bil najbolj všeč muzikal "Finding the Neverland" na Broadwayu. Seveda sva si šla ogledat Kip svobode. Točno tak je, kot sem si ga predstavljala. Preden sva šla na vrh zgradbe Empire State Building, sva pojedla kos pice in ugotovila sem, da je med našo, londonsko in ameriško pico razlika. V New Yorku se nisva vozila s kolesom, temveč večinoma s podzemno železnico, kjer so se mi enkrat vrata skoraj zaprla pred atijem, ali pa sva hodila peš.

To je bilo nepozabno potovanje in upam, da jih bo še več!

Eliška Škaler

KAVARNA

Nežna, vendar močna glasba je odmevala po sobi. Lok se je vdal mojemu prijemu in strune so vibrirale pod njim. Prsti, mokri od pota, so plesali po štirih tankih strunah in se dvigovali ter spuščali, kot da skačejo ... pred mano so stale note, zmečkane, utrujene in popisane, ter me vodile po nežnih odmevih, ki so plesali okoli ušes. Hitri toni so postajali utrujeni in melodija je tekla vse počasneje, kot da se je nekdo rešil vsega hudega, zdaj pa sledi olajšanje. Zazvenel je zadnji ton. Kar zvenel je in zvenel, čustva pa so se prepletala po zraku. Pot mi je tekkel po obrazu od zadnjih nekaj ur vaje. Violino sem pospravila v kovček in se sesedla na naslonjač, ki je stal sredi sobe. Stene so bile prelepljene s slikami mnogih znanih izvajalcev prečudovite glasbe, med njimi pa so bile tudi mnoge risbe. Na steni so bila prislonjena slikarska platna – nekatera poslikana, druga snežno bela. Zraven naslonjača je stala miza, polna čopičev in slikarskih barv, ki so ležale ena preko druge. En prostor na mizi pa je bil trenutno prazen in je dajal dobrodošlico počivajoči violini. Zavzdihnila sem. Čaj bi mi sedaj prav res prijal. Odšla sem iz sobe in se napotila v skromno kuhinjico majhnega stanovanja. Opirala sem vratca, ena za drugim, vendar čaja, ki bi ga tako rada skuhala, ni bilo. Nič, potem pa v mesto.

Nadela sem si star črn plašč in težke črne čevlje. Zunaj je vladalo megleno jutranje vzdušje. Vse je mrgolelo. Ljudje so hodili na dopoldansko kavo, turisti so v objektivne fotoaparatorov lovili podobe starega mesta, zaspanci so zaskrbljeno hiteli v službo, avtomobili pa so se vozili sem in tja po cesti. Vonjal si lahko sveže pečen kruh in ravnokar skuhan kavo, nekje v ozadju je bilo moč ujeti zvoneče pogovore in trkanje skodelic s krožnički in žličkami.

Hodila sem proti svoji najljubši čajarni in si ob tem po tihem prepevala Libesleid, skladbo Fritza Kreislerja. Nenadoma je ta melodija izzvenela in okoli ušes mi je zaplesala nova. Nežni toni so se vrteli okoli mojih ušes in me prevzemali. Bilo je, kot da bi se ustavil čas. Melodija je bila nežna, vendar malce poskočna. Takšna melodija, ki ti iz telesa priključuje veselje in ti podari resničen mir.

Sledila sem nežnemu zvoku po ulici navzdol. Toni so postajali vse močnejši in bližji. Ustavila sem se pred majhno, osamljeno kavarno. Ni dvoma, da lepota glasbe prihaja od tu. Vstopila sem in prevzel me je močan vonj po kavi. Kavarna je bila precej prazna. V kotu si lahko videl človeka, ki je srkal kavo in bral jutranje novice, ali pa kakšen starejši par, ki je kramljal ob rogljičku. Kramljanje pa je zamrlo z nežnim zvokom klavirja, ki je prihajal iz enega od kotičkov kavarne.

Tam je bil. Raztrgane kavbojke in stara ponošena majica, z dolgimi lasmi, spetimi v čop. Verjetno mu je štelo kakšnih šestnajst ali sedemnajst let, ampak njegovo igranje je prevzelo vsakogar, ki je opazoval njegove prste in poslušal nežne pasaže. Njegove oči so bile zaprte in se niso ozirale po tipkah. Nenadoma jih je odprl in lahko si videl začaran svet, skrit vsem, ki so ga pogledali le bežno. Prsti so mu z lahkotnostjo drseli po tipkah in pritisnili na vsako, ki so si jo izbrali. Nežen džez mi je ogreval srce in zvok nežnega instrumenta me je zapeljal v sanje. Stala sem sredi majhne, osamele kavarne in poslušala klavir, ki ga je tako nežno igral ta fant. To je bil prav zares trenutek, v katerem sem začutila resničen mir.

Nenadoma je igranje zamrlo in njegovi prsti so se ustavili. Sam sebi se je medlo nasmehnil, vzela svojo torbo in vstal. Začel je stopati k vratom. Prihajal je proti meni in za kratek trenutek sva si izmenjala pogled. Prav zares je imel za svojimi očmi skrit začaran, skrivnosten svet, ki ga nihče nikoli ne bo razumel. Stopil je mimo mene in skozi vrata na mrgolečo ulico.

Na licih sem začutila nekaj mokrega ...

Ema Ajster

PROSTVOLJSTVO

Prostovoljstvo ali prostovoljno delo je pomoč, ki jo nudiš tistim, ki jo potrebujejo.

Tudi sama sem k prostovoljstvu hodila vsa 3 leta. Obiskovala sem vrtec, pomagala starejšim na domu ter sodelovala na prireditvi, ki smo jo izvajali v DSO Brežice vsako

pomlad. Pri prostovoljnem delu se naučiš pomagati drugim in še veliko več. Zelo mi je všeč, saj lahko počnem stvari, ki me najbolj veselijo. Prostovoljci smo imeli kar nekaj sestankov, na katerih smo se pogovarjali o različnih stvareh: o tem, kako se počutimo, ko opravljamo prostovoljno delo, koliko ur smo opravljali delo, zakaj smo se odločili za prostovoljstvo ...

Če prostovoljci skozi šolsko leto aktivno sodelujemo, nas nagradijo z izletom v Ljubljano. V mesecu maju se po navadi udeležimo festivala v Ljubljani, kjer se srečamo vsi prostovoljci in se predstavimo ostalim.

Katja Špehar

WHY I'M A VOLUNTEER?

I'm a volunteer because I like to help people and it makes me happy.

I do it for myself, not because teachers in school talked me in to it.

I'm helping babysitters in the nursery and I love this work. I think kids in the nursery like me, since they always say to me when I'm leaving:

"Will you come again?"

Of course I will come, I love kids and that is really a blessing for me.

We don't need to be volunteers to help someone, we just have to think right and it comes by itself.

Everyone who helps becomes happier, because this person knows it is the right thing to do and seeing other peoples happiness makes us happy to.

Whoever does this from the heart and out of love is happier and wiser.

Just try it yourself and you will want to do it again.

Ema Lea Zorko

V ROMSKEM NASELJU

Letos sem bila prvo leto prostovoljka. Na to, da bi lahko pomagala drugim kot prostovoljka, sem čakala že od prvega razreda.

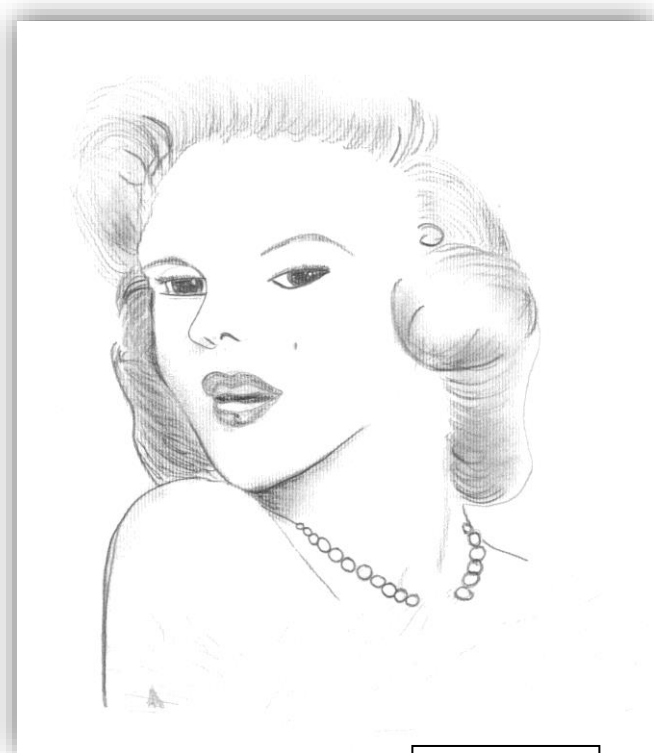
Kot prostovoljci smo obiskovali otroke v bolnišnici, vrtcu, pomagali smo starejšim na domu in sodelovali na različnih prireditvah, ki jih je organizirala šola. Med drugim smo obiskali romsko naselje v Gazicah.

Ko smo po pouku z učiteljicama Andrejo in Mojco prišli v romsko naselje, smo si ga najprej ogledali in se pogovarjali z Romi, ki tam živijo. Sprva so bili otroci malce sramežljivi in nezaupljivi, a so se nam kmalu pridružili pri igrah. Na travi smo se z otroki igrali igre z žogo in skupaj preživeli naš prosti čas, ki nam je prehitro minil. Mislim, da so se tudi vsi ostali prostovoljci zelo zabavali in se imeli super. Otrokom smo obljubili, da se še vrnemo in se skupaj pozabavamo.

Komaj čakam, da kot prostovoljka spet doživim nove dogodivščine in spoznam nove ljudi.

Hana Lopatič

Eliška Škaler

POSLOVILA SE JE ŠE ENA GENERACIJA DEVETARJEV

17. junija 2016 so se devetošolci generacije 2001 slavnostno poslovili od šolskih klopi. V Gostišču Kunst so po prejetih priznanjih in knjižnih nagradah zaplesali in se v smehu in solzah spomnili svojih prvih šolskih korakov ter z nami podelili zabavne utrinke iz šolskih klopi, ki so do tedaj bili njihova skrbno varovana skrivnost.

Učence si bomo zapomnili kot izjemno generacijo, v kateri jih je kar 7 prejelo priznanje za izjemen učni uspeh vseh devet let šolanja. Med njimi so bili tudi takšni, ki so na državnih tekmovanjih posegli po zlatih odličjih in sloves šole ponesli daleč naokrog.

razredničarka Maja Matrič

Spletna izdaja glasila »Poskusi«

OSNOVNA ŠOLA CERKLJE OB KRKI

Ravnateljica
dr. STANKA PRESKAR

Prispevke zbrala, uredila in oblikovala

MATEJA MEŽIČ

LITERARNE IN LIKOVNE PRISPEVKE PRISPEVALI UČENCI
OSNOVNE ŠOLE CERKLJE OB KRKI

NASLOVNICA: risbo z motivom sončnice je ustvarila učenka 1. A razreda

Fotografije: mentorji, spletna stran OŠ Cerklje ob Krki

CERKLJE OB KRKI, julij 2016